

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

XIII. De peccatis, quæ frequenter communicantes impediunt, quo minus
superabundantem illius fructum percipiant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

quirat, quam obtinere non poterat, cum proprium sensum & consilium sequi volebat.

CAPVT XIII.

De peccatis, quæ frequenter communicantes impediunt, quo minus superabundantem illius fructum percipiant.

Quemadmodum inter eos, qui sacrosancta fidei Christiane Sacramenta sæpius accedunt; quidam reperiuntur in omnibus virtutibus ex frequenti Altaris Sacramenti usu admirabiliter proficere & progredi: sic etiam inveniuntur alij, qui nec, prout æquum esset, in virtute crescunt, nec fructum ullum faciunt, quantumvis sacram Communionis mensam absque mortalis peccati conscientia frequentent; nec denique eas in se operationes diuinas sentiant, quas experiuntur, qui cum debita præparatione accedunt. Propterea valde necessarium est, horum incommodorum causas, & contraria remedia ostendere. Duæ communiter in huiusmodi hominibus causæ reperiuntur: vna est remota

G 3

ratio

rationis atque exigui progressus, quod
 ex usu, id est, nulla ei⁹, quod acturi sunt
 consideratione præuia, SS. Sacramen-
 tum petant, ex ieiuna nimirum cōsue-
 tudine, qua communicare, aliaq; face-
 re solent, quod tantum est, ac si dice-
 rent. Ad Altaris Sacramentum acco-
 dere cupio, quia alij idem præstant, &
 ego iam assuetus sum: taliter me gere-
 re volo, qualiter probi viri faciunt. Al-
 tera, quod homo peccata venialia ve-
 trò committat, quorum nec vindictā
 sumit, nec emendationem proponit.
 Quæ cum à pijs & timoratis homini-
 bus, ex inaduertentia cōmittuntur, ne-
 quaquam detrimentum illud adferunt,
 sed ea tantum, quæ à tepidis, & in ob-
 sequio Dei frigidis facile perpetrantur:
 qualia magnæ distractiones, vanæ
 cogitationes, mendacia iocosa, parue
 obmurmurationes, atque impatiētia,
 risus leues, superflua vestimentorum,
 ciborum, recreationum, & oblectatio-
 num sollicitudo, & curiositas, nimia
 locutio, magna sui ipsius reputatio, æ-
 stimatio vel laudatio, honoris, & ha-
 manæ laudis ambitio, rerum nouarum
 desiderium esse possent.

Cum hæc & similia peccata venialia
 scienter patrantur, nec Deus contri-
 tione

COMMUNIONE. 159

tione veraq; emendatione placatur; su-
 practis detrimentis animam affici-
 unt, & maxima ex parte huius San-
 ctissimi Sacramenti fructum impedi-
 unt. Ratio ex Sanctorum Patrum
 doctrina est, quia ad hoc Sacramen-
 tum magna cum deuotione eundum
 est, aut saltem id præstandum,
 quod obligatio hac in parte requirit,
 priusquam magnis & copiosis benefi-
 cijs frui possimus, quæ Deus hac ra-
 tione impartiri solet. Sanctissimum e-
 nim Eucharistiæ Sacramentum deuo-
 tione adire, nihil aliud est, quam cum vi-
 uo desiderio, & voluntate placendi Deo
 accedere, & sese diuino ipsius seruitio,
 cum spirituali cibi istius fame & ap-
 petitu reuera mancipare. At quia hic
 deuotionis spiritus ex rerum diuina-
 rum meditatione, & conscientia puri-
 tate in anima producit, vt SS. Viri re-
 stantur, & experientia docet: ita fit, vt
 homo, qui sine bona dispositione ab
 orationibus, & meditationibus prouen-
 niente, & venialium peccatorum ani-
 mam refrigeratium, distractionemq;
 inducentium depulsione; omnem hu-
 ius Sacramenti fructum non percipiat.
 Hæc ratio vt notatu est dignissima, sic
 à Bonaucatura refertur, cum ait: *Com-*

*D. Tho. p. 3.
 q. 80. art. 10.
 in 4. d. 9.
 q. 1. c. 2. q. 2.
 d. 12 q. 2.
 art. 1 q. 3.
 Bona in fas-
 cic. c. 6.*

*D. Tho. 22.
 q. 82. art. 8.*

6 6 *Com-*

TI
 sus, quod
 tati sunt
 cramento
 m cosue-
 ias; face-
 si dice-
 um acco-
 estant, &
 me gere-
 iunt. Al-
 aialia re-
 vindicta
 proponit
 homini
 ntur, no-
 adferit
 & in ob-
 petran-
 es, vana
 a, parue
 paciētia
 atorum,
 ectatio-
 , nimia
 atio, &
 & ba-
 ouarum
 enialia
 contri-
 tione

e prap ad
issam, c. 5.

municaturus proba te ipsum ex quanta chri-
tate, & quali fervore accedis: non solum
nim mortalia vitanda sunt, sed etiam veni-
lia peccata, per negligentiam & ocium mul-
tiplicata, & etiam per inconsiderationem, ac
per distractionem dissolute & male consu-
tudines, licet non occidant animam, tamen
reddunt hominem tepidum, gravem, & ob-
nubilatum, & inepum ad celebrandum, esse
dicti pulveres, & stipule venalium, per affla-
tum spiritum, & flammam charitatis veni-
lentur, & consumantur, exardescunt igne
cordis, & ex consideratione propria vilita-
tis. Ideo caue, ne nimis tepidus & inordinatus
cedas, & inconsideratus, quia indigne
sumis, si non accedas reuerenter, circumspice,
& considerate.

Hec S. Bonaventuræ verba sunt, quibus causas manifestat, quæ frequenter communicantes impediunt, quod minus fructum & utilitatem percipiunt, quam aliàs acquirerent. Et licet communis & vera opinio sit, his occasionibus, quæ mortale peccatum non accedunt, fructum sanctissimi Sacramenti penitus non amitti, verum etiam gratiæ incrementum acquiri; tamen certum est, illos gratiarum & virtutum multitudinem atque copiam perdere, quam animab. meliori dispo-

fitione præparatis largiebatur, alijsq̄ admirandis operationibus priuati, quas in ijs producere solebat, qui puriores ac magis deuoti comparebant.

CAPVT XIV.

Quomodo anima peccatis venialibus expurganda sit, ad maiorem ex sanctissimi Sacramenti perceptione fructum percipiendum.

EX supradictis colligitur Seruis Dei sepè communicantibus addiscendum esse, quid ad errores huiuscemodi corrigendos, & impedimenta remouenda facere debeant. Nō solum videlicet peccata mortifera omni studio euitare, sed etiam (quantum in ipsis est) venialia per sui ipsius mortificationem diminuere. Ea namque vera ratio est, qua maculæ omnes eluuntur, & peccata leuiora inde pululantia refecantur. Cum hac puritate mensam Domini accedere potest, vti S. Chrysostomus auctor est, dicens: *Cum timore, & summa puritate ad ipsum accedamus: & quando ipsum videris propositum, dic: Propter hoc corpus non sum ego amplius terra & cinis: non sum amplius captiuus, sed liber: propter hoc spero me accedentem*